

Sygn. akt IX U 1883/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Elwira Dembińska - Kołodziejczyk

przy udziale./.

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania F. Z. (Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania F. Z. (Z.)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 września 2013 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 02 października 2013r.,

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sędzia

Sygn. akt: IX U 1883/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu F. Z. (Z.) prawa do emerytury wobec nie udokumentowania wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku. W uzasadnieniu wskazał, iż w okresie od 3.11.1975r. do 30.09.1978r. wykonywał pracę w warunkach

szczególnych jako mechanik samochodowy w kanałach remontowych. W odwołaniu podał świadków na okoliczność potwierdzenia takiej pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony, z wykształcenia mechanik samochodowy, urodził się w dniu (...)

W dniu 3.09.2013r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Organ rentowy na podstawie przedłożonej dokumentacji uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 1.01.1999r. łącznie 29 lat , 2 miesiące i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 13 lat, 7 miesięcy i 8 dni pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze w szczególnych warunkach.

(dowód: akta emerytalne)

Sąd ustalił, że ubezpieczony, po odbyciu służby wojskowej, z dniem 3.11.1975r. podjął pracę w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) Oddział w R. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych, gdzie pracował do dnia 30.09.1978r.

Ubezpieczony naprawiał silniki i skrzynie biegów w samochodach takich jak: żyły, stary, żubry, jelcze.

Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze w kanałach remontowych lub przy kanałach remontowych.

Przykładowo przy naprawie silnika należało w kanale spuścić olej, rozebrać miskę olejową, powybijać tuleje, powymieniać korbowody, poodkręcać wały.

Montaż i demontaż silnika zajmował nieraz całą dniówkę.

Była więc to ciężka praca w zadymieniu, przy oparach, smarach, często olej ściekał na twarz, zimą było zimno z powodu otwartych hal.

W przedsiębiorstwie były cztery kanały remontowe oraz jeden kanał smarowniczy, w którym były najgorsze warunki pracy.

Ubezpieczony pracował na dwie zmiany, w godzinach 6.00 – 14.00 i 14.00 -22.00.

Na jednej zmianie pracowało 10-12 mechaników samochodowych.

Ubezpieczony miał IX grupę zaszerogowania i wysokie kwalifikacje, stąd wykonywał ciężką pracę w kanałach remontowych. Pracownicy mniej wyspecjalizowani wykonywali

inne prace np. okuwali szczęki.

Ubezpieczony nie starał się o świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, gdyż nie wiedział, że Przedsiębiorstwo jest likwidowane.

W okresie spornym razem z ubezpieczonym pracowali S. P. i M. K. – świadkowie w sprawie, którzy potwierdzili rodzaj wykonywanej przez niego pracy oraz jej wymiar.

Świadek S. P., który wykonywał taką samą pracę jak ubezpieczony, otrzymał z Przedsiębiorstwa Państwowej (...) świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, gdy wystąpił o takie świadectwo przed likwidacją Przedsiębiorstwa.

Ubezpieczony aktualnie nie pracuje, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: akta emerytalne ubezpieczonego oraz zawarte w tych aktach dokumenty z jego akt osobowych, zeznania świadków S. P. i M. K. oraz zeznania ubezpieczonego F. Z. /czas nagrania 00:04:54 -00:29:46 elektronicznego protokołu z dnia 27.01.2014r.).

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r. Nr 153 , poz. 1227) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik -mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli :

- ukończył wiek 60 lat,
- na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zgodnie z Wykazem A Działem XIV poz.16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do prac w warunkach szczególnych zalicza się prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych. Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy ubezpieczony spełnia warunki konieczne do nabycia prawa do tzw. wcześniejszej emerytury, a konkretnie czy ma

wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w okresie od 3.11.1975r. do 30.09.1978r. w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) Oddział w R. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych wykonywał faktycznie pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych, co znalazło potwierdzenie w dokumentacji jego akt osobowych, znajdujących się w aktach emerytalnych oraz w zeznaniach świadków.

Wykonywane przez ubezpieczonego dodatkowe prace przy kanale remontowym były ściśle i nierozzerwalnie (funkcjonalnie) związane z pracą ubezpieczonego jako mechanika w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych, a to nie wyklucza uznania, że praca w warunkach szczególnych wykonywana była przez niego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 27.11.2012r. sygn. akt: III AUa 2001/12 stwierdził, że okoliczność, iż mechanik w czasie obowiązujących go 8 godzin pracy, wychodzi z kanału na przerwę po konieczności do naprawy narzędzie lub w celu

zdemontowania części naprawianego pojazdu poza kanałem po to, aby tę część ponownie zamontować w pojeździe w kanale, nie jest niezgodna z normą przepisu § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Celem ustawodawcy było bowiem przyznanie szczególnych przywilejów pracownikom, których główne i jedyne zadanie koncentrowało się na wykonywaniu prac o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków S. P.

i M. K. oraz zeznaniom ubezpieczonego F. Z., gdyż w sposób szczegółowy przedstawiają pracę wykonywaną przez ubezpieczonego, są logiczne, rzeczowe i wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają.

W konsekwencji powyższego ubezpieczony, po doliczeniu spornego okresu od 3.11.1975r. do 30.09.1978r. do lat pracy w warunkach szczególnych uznanych przez ZUS w ilości 13 lat, 7 miesięcy i 8 dni, udowodnił ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony w dniu 2.10.2013r. ukończył 60 lat życia, posiada 25 lat ogólnego stażu pracy oraz 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a więc spełnia na dzień 2.10.2013r. wszystkie przesłanki konieczne do przyznania prawa do emerytury z obniżonego wieku w oparciu o powołane na wstępie uregulowania prawne.

Wobec powyższego Sąd w pkt. 1 wyroku na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 2 października 2013r.

W pkt. 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §11 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. kwotę 60,00zł na rzecz ubezpieczonej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia